

טעאטער און פובליקום אין ניו-יארק.

בעטראכטונגען פון א טעאטער-קריטיקער.

פון דר. א. מוקדוני.

2.

ווי איהר עפענט די טיר פון א ניי-יארקער טעאטער, שטויסט איהר זיך אן אויף שטולען, גלייך פון גאס צום דזשארט, זעלסטן ווען א טעאטער האט א רחבות'דיגע, פאפולערע וואס זאל איך אריבערזעצן אין דער ריכטיגער שטי-בונד.

אין די מהרסטע איראפעאישע טעאטערס פערנעמען די פאיעס מעהר פלאץ פאר'ן טעאטער גומא. קומט איהר אין טעאטער פון דער וואלענדיגער גאס, פון סומעל און פון שטאטעניש, פאלט איהר אריין אין א טעאטער-מוזי. בילי דער, סטאטיון אין פערטירדע קונסט-ווערק בעזענענען אייך, און ווען איהר קומט אריין אין טעאטער, זיט איהר זונערנישט אויסצונעמען א קונסטלערישע פארשטעלונג.

אין די מהרסטע איראפעאישע טעאטערס, למשל, זעט איהר זיך אן פאר דער פארשטעלונג מיט טעאטער לופט, איהר ווערט בעהערסט פון א טעאטער אומקומענע.

און אין טעאטער גומא איז גאלי פשוט הייערליך, גאלי איינפאך יובל-טוב'דיג און גאלי פלין-אינטיים, און איהר וועט דאס נישט מאכען קיין רושיגען טריט, איהר וועט נישט ארויסרעדן א ווארט גרילענדיג און שרייענדיג.

דער בילעטער ביי דער טיר שטעט הייערליך און מיט ריטועליכער הייער-ליבליקייט נעמט ער ביי אייך איינער ביי-לעט און ווי א הרקול פירט ער אייך צו איינער פלאץ.

ביי דער קאסע פאלי און שטיל און הייערליך, און אין טעאטער וואו מענטשן אי-צורעכענען דעס טייגנס, דארף פלאץ זיין שטיל, פלאץ פאז און פלאץ טעאטער.

אין די ניי-יארקער טעאטערס איז בלויז די בינע פאר'ן שפיל און ביז דער פארהאנג האלט זיך אויף איז פלאץ ארום וואלענדיג, קרעמערש און גרוי.

און דאס פרוהאקדיג די פארשטע-לונגען.

די טעאטער-געביידע איז א טייל פון דער פארשטעלונג.

די בלענדענדיגע עלעקטרישע שיל-דען איבער די בראווייער טעאטערס זענען שרייענדיג, ווי די שילדען פון קיי-גומ, ווי לוקי ספרייך און ווי עראף-קראנעס די שילדען רייטען די אויגען, שרייען און גרילצען, ארום טעאטער פילדערט די גאס.

און ווען איהר עפענט די טיר פון טעאטער, רייסט זיך אריין רעד באזער סומעל פון גאס אין טעאטער אריין. טעאטער איז אויסגעמישט מיט דער גאס.

און טעאטער איז דאך התבודדות, טעאטער וויל אייך אריבערטרענגן אין אן אקאדעמיע וועלט, וויל אייך פארשפילען דעס ביחידות.

און עס איז מיר פערשטענליך, פער-וואס דער צענטראלער טעאטער איז גאלי מגושמ'דיג רעאליסטיש, פארוואס האט דאס א גרויסען ערפאלג דאס גא-סין-ווערט און פארוואס די אלטע-ליכטיג ווערט דאס כהדר געשפילט.

פון טעאטער גלייך אין גאס.

און גאס גלייך אין טעאטער.

נישטא קיין מחיצה.

זיצן דא מענטשן אין טעאטער נאך אנדערש ווי אין אן איראפעאישען טע-אטער, האלטען זיי זיך דאך נאך אנדערש ווי מען האלט זיך אין אן איראפעאיש-ען טעאטער.

מענטשן האלטען זיך אנדערש אין יעדער אומקומענע. אין א צירק האלטען זיך מענטשן אנדערש, ווי להבדיל אין א סעמפעל, און דער גאס האלטען זיי זיך אנדערש ווי זיי האלטען זיך אין א סאלאן.

און די חושים פון מענטשן זענען גאלי שפרייט, און זיי דערפילען בעל-ווי צו האלטען זיך אין פערטירדע ערטער.

פירט אריין א מענטשן אין א שווארץ דעקארירטען זאל און ער וועט בעלד ווערן טרויעריג; פירט איהם אריין אין א ליכטיגען מארקט-וויסען זאל, וועט ער ווערן האפענדיג.

די שפיקלונגען פון די ניי-יארקער טעאטערס פארשטען עס נישט און זיי-ערע טעאטער-געביידעס שאפען נישט קיין שטימונג פאר טעאטער. זיי האבען געשאפען א גרויסען טעאטער-סומעל אין און דעם דאזיגען סומעל פלאנצען זיך די מיליאנען טעאטער-בעזוכער.

פאר'ן געווענליכען טעאטער-בעזוכער איז שווער צו אריינקומען זיך אין דעם דאזיגען סומעל, בלאנדענען ער פון איין טעאטער אין דעם אונדערן, און פון א העלפט פארשטעלונגען, וועלכע ער בעזוכט, געהט ער ארויס אונטער-שטער און עפיס אן אפגעגעבארער.

עס איז זעהר אינטערעסאנט צוזעה-רען זיך צו די מיינונגען פון דעם פו-בליקום ביים ארויסנעהן נאך די פאר-שטעלונג. עפיס מיט א פאר גלייכניש-ניג צו און טרוקענע ווערטער פארט מען אפ די נאנצע פארשטעלונג. הונדערטער געהען ארויס און רעדען בארנישט ווע-רען דער יאר וואס געזעהנער פאר-שטעלונג, זיי האבען זיך און אן און רע-דען ווענען אנדערע ענינים, גאלי ווי זיי האבען בארנישט געזעהן, יאר-וואס א פארשטעלונג.

ביים ארויסגאנג פון קיין טעאטער אין דער וועלט וועט איהר נישט בעי-גענוגען אדז גלייכנישליכטיג צו א נאך וואס געזעהנער פארשטעלונג.

ביים ארויסגאנג פון א פארשטעלונג אין אן איראפעאישען טעאטער פער-שעל, ארויסגענומען פון דערס און רעוואלוציער. דער רעוואלוציער איז ער האט צוגעטראגען צום שליה. די פארג פון פנים איז איהם ענטרונגען... ער איז געווען מורא'דיג בלייך אבער רעהיג. ער האט זיך אוועקגעשטעלט קעגען גרויסען שפיגעל, אין וועלכען ער האט זיך אינגאנצען אפגעשפיגעלט, כדי צו זעהן, הי-גאלי ער וועט עס אוועקשטארבען.

ער האט שוין געזאגט א ציה טון ביים צינגעל, נאך ער האט זיך איינגעהאלטען.

ניין! אירדער איך געה שפארבען, וועל איך נאך א מאל פרובען צעטען דעם ברודער, ער זאל דערשטיקען אין זיך די ליבע צו דעם דאזיגען מיידעל, איך וואלט געוואלט, אז מיינ טויט זאל עמיצען ברענגען א שטיקעל נוצען; אמשר וועט זי איהם צווינגען צו הרטה.

ער האט שנעל אונגעשריבען צו ליכע שורות, און אריינגע-לעגט אין א קאנווערט. ווידער האט ער זיך גענומען צום רעוואלוציער. פלוצים האט ער זינע בליקען געווענדעט צום אפגעבעט פונטער.

עס איז געווען א ליכטיגע אויסגעשטערענע נאכט, ארום האט געהערשט א פולשטענדיגע שפילקייט. אפילו דער מלחמה-גערוידער האט אויפגעהערט.

נישט אין דער רעהיקייט און דער שטיקלייט האט זיך איצט איינגעהערט גרענאך דרייוויק. גיין... ער האט ווענען דעם איצט נישט געטראכט, און פאלי דאס, אז ער געהט זיך אליין געהמען ס'לעצען איז איהם ארום פון די געראקען.

אין דעם ענטקענענדיגען פליגעל פונעם היז איז אויך גע-ווען אפען דאס פענסטער פון באלקאן. א געלעהנטע אויפ'ן פא-רענטש פון דעם דאזיגען באלקאן איז געשטאנען א פערטראכטע יהודית.

— חי וואונדערליך זעהן זי איז! ווי תלעוודיג! — האט מייט ענטזיקונג ארויסגעשטעט דער קראנקער. ער האט זי בעטראכט מיט איינגעהאלטענעם דרך-ארץ, און געקוקט אויף איהר, חי אויף אן אומשולדיגען קרבן, וואס איז געשטימט צום טויט.

יהודית'ן איז נישט איינגעפאלען, אז עמיצער גיט אויף-פאלען, און ער וועט צווינגען קומען.

גינדען זיך לעצענדיגע געשפארעכע, ליידענשאפטליכע דיסקוסיעס און א הי-סער מיינונג-אויסמיש. נאך דער פאר-שטעלונג לעבט מען איבער דאס געזע-הענע נאך א מאל פרייער און אונגא-הענדיג פון די שווישילדער.

דאך אין אפערקא הערט איהר עס נישט. מען גיט זיך א קאז צו די אויטאמא-בילדען, מען גיט זיך א שאס אז די סקאנדינאבישע און פון דער פארשטעלונג בלייבט אין געמיש קיין שום זכר נישט.

עס איז נישטא קיין אינטימע און קיין געזענע בעציאונג צווישען דעם טעאטער און דעם טעאטער-בעזוכער. דער טעאטער-בעזוכער האט נישט זיין טעאטער, מיט וועלכען ער האט זיך איינגעלעבט, צו וועלכען ער האט א בעציאונג און צו וועלכען ער איז צו-געבוירען.

דער טעאטער-בעזוכער רייסט זיך אין דעם טעאטער, וואס האט געשאפט אן ערפאלג-טיטיק, ער שטויסט זיך האוועט אז ער שופט זיך וואו מען קריגט א בילעט מיט שוועריקייטען. ער האט נישט זינע ליבלינג-שווישילדער, ער האט נישט זינע ליבלינג-דראמאטארען און ער האט נישט קיין טעאטער-געבלי-דעל, וואס איז איהם געווענדערט גע-פלען.

און דאס קען געמאלט זיין אין די מערסטע ניי-יארקער טעאטערס; וויל קיין טעאטער האט נישט קיין שטענדיגע אקטיאָרען, קיין געשטימען רעפערטואר און קיין געשטימעט קינ-סטלערישע ריכטונג.

עס זענען דא בלויז עטליכע טעא-טערס אין ניי-יארק, ארום וועלכע עס קינצענטרירט זיך א געשטימט יובלי-קום און דאָרט האלט זיך ערשט אן א טעאטער א בעציאונג צום רעפערטואר, א געזענע צו די שטענדיגע שווישיל-דער, וואס שפילען דאָרט, און א צוגע-בונדענקייט צו דער נאנצער טעאטער-אָרגאניזאציע. דאָס איז דער טעאטער-פאלעל.

און דאס קען געמאלט זיין אין די מערסטע ניי-יארקער טעאטערס; וויל קיין טעאטער האט נישט קיין שטענדיגע אקטיאָרען, קיין געשטימען רעפערטואר און קיין געשטימעט קינ-סטלערישע ריכטונג.

עס זענען דא בלויז עטליכע טעא-טערס אין ניי-יארק, ארום וועלכע עס קינצענטרירט זיך א געשטימט יובלי-קום און דאָרט האלט זיך ערשט אן א טעאטער א בעציאונג צום רעפערטואר, א געזענע צו די שטענדיגע שווישיל-דער, וואס שפילען דאָרט, און א צוגע-בונדענקייט צו דער נאנצער טעאטער-אָרגאניזאציע. דאָס איז דער טעאטער-פאלעל.

און דאס קען געמאלט זיין אין די מערסטע ניי-יארקער טעאטערס; וויל קיין טעאטער האט נישט קיין שטענדיגע אקטיאָרען, קיין געשטימען רעפערטואר און קיין געשטימעט קינ-סטלערישע ריכטונג.

עס זענען דא בלויז עטליכע טעא-טערס אין ניי-יארק, ארום וועלכע עס קינצענטרירט זיך א געשטימט יובלי-קום און דאָרט האלט זיך ערשט אן א טעאטער א בעציאונג צום רעפערטואר, א געזענע צו די שטענדיגע שווישיל-דער, וואס שפילען דאָרט, און א צוגע-בונדענקייט צו דער נאנצער טעאטער-אָרגאניזאציע. דאָס איז דער טעאטער-פאלעל.

און דאס קען געמאלט זיין אין די מערסטע ניי-יארקער טעאטערס; וויל קיין טעאטער האט נישט קיין שטענדיגע אקטיאָרען, קיין געשטימען רעפערטואר און קיין געשטימעט קינ-סטלערישע ריכטונג.

עס זענען דא בלויז עטליכע טעא-טערס אין ניי-יארק, ארום וועלכע עס קינצענטרירט זיך א געשטימט יובלי-קום און דאָרט האלט זיך ערשט אן א טעאטער א בעציאונג צום רעפערטואר, א געזענע צו די שטענדיגע שווישיל-דער, וואס שפילען דאָרט, און א צוגע-בונדענקייט צו דער נאנצער טעאטער-אָרגאניזאציע. דאָס איז דער טעאטער-פאלעל.

און דאס קען געמאלט זיין אין די מערסטע ניי-יארקער טעאטערס; וויל קיין טעאטער האט נישט קיין שטענדיגע אקטיאָרען, קיין געשטימען רעפערטואר און קיין געשטימעט קינ-סטלערישע ריכטונג.

עס זענען דא בלויז עטליכע טעא-טערס אין ניי-יארק, ארום וועלכע עס קינצענטרירט זיך א געשטימט יובלי-קום און דאָרט האלט זיך ערשט אן א טעאטער א בעציאונג צום רעפערטואר, א געזענע צו די שטענדיגע שווישיל-דער, וואס שפילען דאָרט, און א צוגע-בונדענקייט צו דער נאנצער טעאטער-אָרגאניזאציע. דאָס איז דער טעאטער-פאלעל.

און דאס קען געמאלט זיין אין די מערסטע ניי-יארקער טעאטערס; וויל קיין טעאטער האט נישט קיין שטענדיגע אקטיאָרען, קיין געשטימען רעפערטואר און קיין געשטימעט קינ-סטלערישע ריכטונג.

עס זענען דא בלויז עטליכע טעא-טערס אין ניי-יארק, ארום וועלכע עס קינצענטרירט זיך א געשטימט יובלי-קום און דאָרט האלט זיך ערשט אן א טעאטער א בעציאונג צום רעפערטואר, א געזענע צו די שטענדיגע שווישיל-דער, וואס שפילען דאָרט, און א צוגע-בונדענקייט צו דער נאנצער טעאטער-אָרגאניזאציע. דאָס איז דער טעאטער-פאלעל.

און דאס קען געמאלט זיין אין די מערסטע ניי-יארקער טעאטערס; וויל קיין טעאטער האט נישט קיין שטענדיגע אקטיאָרען, קיין געשטימען רעפערטואר און קיין געשטימעט קינ-סטלערישע ריכטונג.

נייר, דער קליינער טעאטער פון די פראנצויזישע-און-שפילער אין דאס איז נעחטן דער גאנצער און ערנסטער טעא-טער - ניי-יארק-פאליהאזן.

דאס איז אבער א טראגעדיע אין דעם ניי-יארקער טעאטער-וועלט, דער גרויסער טעאטער-וועלט, וואס בעשטעט פון מיליאנען, איז נישט פאר-נאמירט, ד. ה., ער האט נישט קיין בעשטימטען געשטאנען, ער שטעלט נישט קיין בעשטימטע קונסטלערישע פאדע-רונגען צום טעאטער. די דאזיגע גרויסע מיליאנענדיגע מאסע בלאנזשעט אין דעם גרויסען טעאטער-סומעל אן א פונק פון בעוואוסטזיין.

און די אלע טעאטער-מאנאטען ווי-לען בארנישט ארגאניזירען דאס גרויסע וועלטליקע. זיי ווילען עס נישט און קע-נען עס נישט.

ביי זיי איז עס א קארטען-שפיל - געפאקט אן ארגאניזירענדיגע פיעסע מאכט מען א טימעל, ארעט, און מענטשן לוי-פען זיך צונויף אויפ'ן בייוואונדער. דער היבער, דער געלירענער פאט-ריקאנער אקטיאָר פיהלט נישט זיין איי-נעמקייט און זיין צלעגט, ער איז גאלי צורציגען און גאלי אויפגעוואקסען. עס פילען עס אבער די אקטיאָרען, וואס זענען אריבערגעקומען פהער פון איי-רעפאט. און פון זיי וועט איהר הערען די גערעכטע מצנות, אז זיי פילען נישט די געזענטיש פון פובליקום. זיי זענען פארעם און אפגערייסען פון די מענטשן פאר וועלכע זיי שפילען.

דאָרט אין איראקא האבען זיי גע-האט דאס פובליקום ארום זיך נישט נאך ווען זיי האבען געשפילט, נאך פאלי אין לעבען, אין אלטענליכען לע-בען; זיי האבען געהאט סאונדער פארזענליכע פריינד און פאררער פון פובליקום, און עס האט זיך געשפילט מיט מעהר חשק, מיט מעהר ברען פאר די נאנצערע, ליבע און אייגענע מענ-שען.

דאָס איז אין אפערקא נישטא. מיליאנען געהן אין טעאטער און זיי-גיין פארעם צו טעאטער און זיינע טעאטער.

טעאטער איז בלויז ביזנעס. מען פירקויפט פארוויילונג ווי גענערע סחור'ות, דער קויפער און פערקויפער האבען קיין שום אינאיינערע מנע-מישט נישט ווי צו נעמען און געבען געלד פאר דער סחורה.

איהר פלאנען א פערטראכטע, און א פער-קופטע און דער ווייטקייט גרענאך ווידער, האט איינגעשטענדיג דעם גאנצן, אין דער ברוסט, כדי זיי נישט צו איבעררופען, האט געקוקט אויף איהר, ווי אויף א וואונדערליכע דערשיינונג, ווי אויף א בילד... ער האט פערלאשען די לעמפ, כדי גליין נישט צו ווערען געזעהן.

אויף זיין צוקנייטשאַפן, אויסגעוועהשטאנענע פנים האט זיך אויסגעמאלט אן איבערערדישע גוטמוטיגקייט. זינע גרויסע בלויז אויגען, דער בליק פון וועלכע עס איז געווען שטענדיג אן איינמאנענדיגע, א האפנונגסלאזער, האבען זיך אפגעמיהלט מיט פורעהרען...

ער האט אפגעלייגט אין א זייט דעם רעוואלוציער. ער וועט זיך שוין נישט דער'הרב'ענען! ער האט איצט פערשטאנען, אז ער האט נישט געהאט דאָס רעכט צו טראכטען, אז זיין לעבען איז נוצלעך. צי דארף ער זיך נישט געהמען זאָרגען, וועגען דעם גורל פון דעם יונגען מיידעל, און שיעצן זי פונעם ברודער, און אמשר פון איהר גליין?

— זי וועט דארטען אָנקומען צו מיינ הילף! — האט ער א טראכט געטון - און איך טוז לעבען פאר איהר! ער האט צוריק אריינגעלענעט דעם רעוואלוציער אין שייך צייין, און בעהאלטען אין שיש קעסטעל. יהודית איז נאך לאנג געשטאנען אויפ'ן באלקאן. ווענען וואס האט, אייגענליך, געטראכט דאָס דאזיגע אונגעוואונדער דרייסטע מיידעל?

פערשטעהט זיך וועגען דער פערלאזטער היים. איהר הערץ האט פערקלעמט פאר וועהטאג, ווען זי האט נאך וועגען דעם א טראכט געטון. געזען איהר ווילען האט זיך איהר גאנץ וואגען געצויגען און געריסען צום היז פון די לויטעס, און איהרע ליפן האבען געשעפפערט:

— מ'מאכט... טייערע מאנעשי מיידעל! און דאָרט ווייטער, ערגיץ אין די פערלדער, ערגיץ אויף ווילדען הפקר פון דער מלחמה - איז קורט, איהר חתן קורט... עס פהרט שוין איהם נישט, וואס עס וועט פון איהר ווערען... ער פארטאט זי, און מיאוס'ט זיך פאר איהר... און די קוינען - העניקע און מאקס... מאך גאלי!

(פאר שווער צווינגען קומען.)

אין פלאמען פון ליבע און האס

(רומאנעל)

קארל איז ארויסגעגאנגען פון צימער, און גרענאך אין געליבען גליין.

ער האט נישט געווינט, אבער פון זיין ברוסט האט זיך ארויסגערייסען א פארשטיקט, געוועזן שלוכצען, אויף זינע דארע-באקען האט ארויסגעשלאגען א קראנקליכע ציגעל - רויסקייט, די אויגען זיינע האבען ליבערהאפט געלעגנאט, און אויף די ליפען האט ארויסגעבלאנזשעט א שטייכעל פון פערטראכטע צו זיך גומא.

— ער איז גערעכט! — האט דער קראנקער עטליכע מאל איבער'גע'ווארש - איך בין א געשעפעניש, וואס איז ווערט מ'זאל עס פארטאטען, ס'ארט משונעת עס איז פון מיינ זייט צו אנטווערען זיך! וואס, מ'שטייגטנאנאט, קען איך, שלים מול, אויסטון! מיט וואס קען איך וועמען זיין נוצליך? ווען איך שטארב גאלי פאועק, סך ווער וואלט זיך געהילט דערביי גע-טראגען?... מ'זאגט, אז זעלבסטמאָרד איז א פערברעכען... ס'איז א ליבען! זעלבסטמאָרד בעדייט פחדנות נאך פאר יענע, וואס האבען נאך וועלכע-נישט-איז אויסוויקען און האפנונגען אין לע-נען! פאר די אבער, וואס ריכטען זיך צו בעקומען פון לעבען גלויז יסורים - פאר די איז זעלבסטמאָרד א דרייסטיקייט! אך, ווען איך וואלט געקאנט וויסען, אז איך קען נאך עמיצען צוגיין-קומען אין לעבען! ווען איך ווייס, אז ווען-נישט-איז, אויף א שעה זייט, אדער אפילו אויף א מינוט, וועל איך קאנען מיט-העלפען צו עמיצען גליק... אדער שטערען עמיצען צו דערפילען א שלעכטען טעג... אך, ווי איך וואלט דאן געוואלט לעבען! איך וואלט דאן געהאלטען פאר חוב מיינעם צו לעבען... אבער, וואס שפעל איך טו זיך איצט פאר? א קרענקליכער שלים מול, שטענ-דיג אין שיעור, וואס א יעדער העכער ארויסגעוואנענער ווארט מאכערט איהם ביז צום פוים! ס'איז קלאָר, ווי דער פאג, אז אונט גאט, ווי איך, האט דאָס רעכט צו נעמען זיך דאָס לעבען... האט דאָס רעכט צו ענטלויפען פון אייביגקייט און פון יסורים... ער איז מיש גרויס אונטערענגונג אויסגעשטאנען פון פא-

עס איז געווען א ליכטיגע אויסגעשטערענע נאכט, ארום האט געהערשט א פולשטענדיגע שפילקייט. אפילו דער מלחמה-גערוידער האט אויפגעהערט.

נישט אין דער רעהיקייט און דער שטיקלייט האט זיך איצט איינגעהערט גרענאך דרייוויק. גיין... ער האט ווענען דעם איצט נישט געטראכט, און פאלי דאס, אז ער געהט זיך אליין געהמען ס'לעצען איז איהם ארום פון די געראקען.

אין דעם ענטקענענדיגען פליגעל פונעם היז איז אויך גע-ווען אפען דאס פענסטער פון באלקאן. א געלעהנטע אויפ'ן פא-רענטש פון דעם דאזיגען באלקאן איז געשטאנען א פערטראכטע יהודית.

— חי וואונדערליך זעהן זי איז! ווי תלעוודיג! — האט מייט ענטזיקונג ארויסגעשטעט דער קראנקער. ער האט זי בעטראכט מיט איינגעהאלטענעם דרך-ארץ, און געקוקט אויף איהר, חי אויף אן אומשולדיגען קרבן, וואס איז געשטימט צום טויט. יהודית'ן איז נישט איינגעפאלען, אז עמיצער גיט אויף-פאלען, און ער וועט צווינגען קומען.

